

Udvalget havde formeent, at der var formelle Grunde imod, at dette Forslag kunde fremsættes i selve Betænkningen. Af samme Grund, i Forening med, at Tiden var overordentlig knap, var det, at jeg ikke kom til at skrive noget Mindretalsvotum eller nogen Fremstilling af den Maade, paa hvilken jeg tiltraadte Forslaget; men jeg bemærkede udtryffeligt, dengang jeg i Udvalget tiltraadte dette Forslag, at jeg kun gjorde det som et subsidiært, og jeg erklærede, at jeg vilde stemme for det som et Endringsforslag for at fjerne et andet Forslag, som efter min Overbeviisning var endnu mere uhykkeligt end det nærværende, men at jeg derimod vilde stemme imod Sagen i dens Heelhed, naar Forslaget blev vedtaget. Den daværende Formand i dette Udvalg bemærkede til mig, da jeg gik om, at jeg maatte tilføje nogle Ord om min særegne Stilling til Sagen, at dette jo ikke kunde være fornødent, da jeg som Medlem af Thinget havde Veilighed til for Offentligheden at udtale mig om min Stilling. Dermed lod jeg mig nøie, for ikke at opholde Sagen. Da Sagen kom ind i Thinget, forklærede jeg strax, førend Folkethinget havde taget nogen Beslutning derom, aldeles bestemt hele denne min Stilling, og jeg erklærede om dette Forslag, at jeg kun havde sluttet mig til det, fordi jeg ansaae det for et mindre Onde end det Forslag, som det skulde bruges til at fjerne, og at jeg ansaae det for, i og for sig forderveligt for vort Fædreland. Ikke desto mindre siger det ærede Medlem, at jeg har tilraadet, at man skulde stemme for det. Nei, jeg har stemt for det som Endringsforslag for at fjerne et Forslag, som var værre, og derimod stemt imod det, da det var vedtaget som Endringsforslag og havde gjort den Tjeneste, som jeg havde ønsket, nemlig at fjerne det værre Forslag. Nu vil jeg spørge, om det er billigt og rigtigt at sige, at jeg paa nogen Maade har tilskyndet Thinget til at gaae ind paa det foreliggende Forslag, og at jeg nu indtager en anden Stilling end dengang, idet jeg nu er imod det og har arbejdet saa meget imod det, som jeg har. Den Omstændighed, at mit Navn stod under den Betænkning eller den Erklæring, som jeg troer, det kaldtes, der fremkom fra Fællesudvalget, troer jeg heller ikke,

man med Nette kan tillægge den Betydning, at jeg skulde vedkjende mig Alt, hvad der er udtalt af Fleertallet i dette Udvalg. Jeg skal i den Henseende gøre opmærksom paa, at der var eet Medlem, som aldeles var imod den hele Sag, hans Navn stod ogsaa under Erklæringen, og han har ikke givet noget særligt Votum i den Anledning (Stemmer: Jo!). Det fortælles i Erklæringen, at han har stemt imod Forslaget i Udvalget, men jeg erindrer ikke, at han har givet nogen særlig Udvikling af, af hvilke Grunde han har stemt derimod. Men, hvorom Alting er, saa er det vist og sandt, at jeg altid har været imod dette Forslag, kun har stemt for det for at fjerne et værre Forslag og derefter stemt imod det, da det havde gjort denne Tjeneste, og at jeg altsaa aldrig har tilskyndet Thinget til at stemme for det. Det ærede Medlem, der har brugt mig som Undskyldning, skulde, hvis han overhovedet vilde tage noget Hensyn til, hvad jeg gjorde, gøre, som jeg har gjort i det Hele, saa kunde jeg finde mig i, at han havde brugt mig til Undskyldning. Han havde da stemt imod Sagen i det Hele; dette har han imidlertid ikke gjort, men det har jeg gjort. Nei, Den, der overhovedet trænger til sliig Undskyldning, giver derved et Beviis for, at han har Bevidstheden om, at han er paa en urigtig Vej.

Der er fra den høitærede Conseilspræsident fremkommet en Øttring, som jeg ikke var saa heldig at høre Begyndelsen af, men den Deel af samme, som jeg hørte, giver mig Anledning til at gjøre en Bemærkning derimod. Den høitærede Minister undrede sig over, at der var Nogle, der havde indtaget et saadant philosophisk abstract Standpunkt, at de ikke mere kunde kjende sig selv i Rigsdagen som dem, der engang havde været i Rigsvaadet og der taget en Beslutning. Dette var omtrent Indholdet af, hvad han sagde, skøndt det ikke var de samme Ord, han brugte. Da den ærede Minister talte om Medlemmer af Fællesudvalget, kan jeg ikke undlade at bemærke, at, hvad mig angaar, kan den høitærede Minister ikke med Nette henregne mig til disse (Stemmer: Det gjorde han heller ikke!). Det siger jeg heller ikke, men jeg siger, at han gav en saadan ubestemt Anthyndning til Medlemmer, som nu ind-